

MƏZAHİR İSGƏNDƏR

XATIRLA

Sən məni xatırla o gördüyüntək,
Məni o gördüyün kimi də düşün!
Sənin olmasam da, sənin yadına
O sənin olduğum kimi də düşüm.

Sən məni xatırla, sənin şəninə
Bir bülbül misalı ötdüyüm kimi!
Xatırla sən məni "o gün, o axşam"
Sevib də oxşayıb, öpdüyüm kimi!

Xatırla sən məni "o gün, o axşam"
Od tutub, alışıb, yandığım kimi!
Sayıb tellərini, dalıb seyrinə,
Səni yerim, göyüm sandığım kimi.

Xatırla sən məni, bir dayanmadan
Sanıb da qızılgül, qoxladığımtək!
Xatırla sən məni, baxışlarımla
Oxlana-oxlana yuxladığımtək!..

Xatırla sən məni, əlim əlinə
Bir dəyib, titrəyib, o əsdiyimtək!
Xatırla sən məni hər gün, hər axşam
O görüş yerinə tələsdiyimtək!

Xatırla sən məni, bir çılğın eşqlə
Çay olub, kükrəyib çağladığımtək!
Xatırla!.. Xatırla, hələ də səni
Bu sənəzsiz qəlbimdə saxladığımtək!..

...Onsuz da, onsuz da mənim adımlı
Qəlbimdən heç vədə silməyəcəksən.
Xatırla!.. Xatırla!.. Xatırla, gülüm,
Sən məni unuda bilməyəcəksən!

ENMİŞƏM İLAHİ TAPŞIRIQLA

Dedilər, çox əzab çəkdin, ibrət al,
Dedilər, dilini bir az gödək et.
Dedilər, qulağı var divarın da,
Bax da yan-yörənə, yolu asta get...

Dedilər, qatığı üflə, sonra ye,
Dedilər, tikanı var qızılgülün.
Dedilər, hər günün ayrı hökmü var,
Yanıb-qovrularsan, tapılmaz külün...

Dedilər, zəmanə sən deyən deyil,
Dedilər dirənmə, dil tap, ayaqlaş.
Dedilər, haqq sözün şirini olmaz,
Nə haqqı göz, nə də düzü soraqlaş...

Dedilər, sazınl çəkmə çox zilə,
Daşlarlar, deməzlər haqq aşığıdı.
Bir dayandır, çək atının cilovun,
Ehtiyat igrinin yaraşığıdı...

Dedilər... Dedilər... Fəqət, dünyaya
Gəlmişəm, deməyə sözün düzünü!
Gəlmişəm ilahi tapşırıqla mən,
Gəlmişəm, üfləyən haqqın közünü!

Gəlmişəm göylərdən bir mələk kimi,
Gəlmişəm, ayıram ağı qaradan!
Gəlmişəm göylərin qasidi kimi
Qaldırmağa qan-qadani aradan!

Gəlmişəm ilahi tapşırıqla mən,
Gəlmişəm, artıram sözün qiymətini!
Gəlmişəm, özümə özüm tanıdım,
Sevdirməyə Tanrı verən nemətini!

Gəlmişəm göylərdən bir işıq kimi.
Gəlmişəm üstümdə cənnətin ötri!
Gəlmişəm, dindirəm qarışqanı da,
Gəlmişəm, bilinsin sözün də qədr!

Enmişəm göylərdən bir şair kimi,
Enmişəm, zülməti işıqlandıram!
Enmişəm, əlindən tutub dünyanı,
Haqqın sönən çırağını yandıram!

Enmişəm göylərdən haqq aşığitək,
Tanrıdandı dilim, sözüüm əmanət!
Aman qardaş, mənə dayan, dur demə,
Əmanətə edəmmərəm xəyanət!

Dilim məni...
Dilimdən bilin məni,
Dönsəm, haqq yoldan olsam,
Eyləyin dilim məni!

OXUMA, ZALIM BALASI

Oxuma!.. Oxuma, zalım balası!
Oxuma!.. Əfğandı, qandı üreyim?
Sənin nəfəsinə, sənin səsinə
Alışdı, odlandı, yandı üreyim!

Oxuma!.. Oxuma, zalım balası!
Oxuma!.. Oxuma!.. Bir dur, bir dayan!
Sənin nəfəsinə, sənin səsinə
İçim də, çötlüm də, ruhum da biryən!

Oxuma!.. Oxuma, zalım balası!
Oxuma!.. Nəfəsim durdu, dayandı.
Sənin nəfəsinə, sənin səsinə
Xatirələr birca-birca oyandı.

Oxuma!.. Oxuma, zalım balası!
Oxuma!.. Əhvalım, halım dəyişdi.
Sənin nəfəsinə, sənin səsinə
Göylər yerlə, yerlər göylə əyişdi!

Oxuma!.. Oxuma, zalım balası!
Oxuma!.. Anlamam, bu səs nə səydi?
Sənin nəfəsinə, sənin səsinə
Bu candan çıxmağa ruh da tələydi!

Sənin nəfəsinə, sənin səsinə
Can qalmadı, daha məndən alası.
İnsaf eylə, nə olar dur, bir dayan,
Oxuma!.. Oxuma, zalım balası!

GÖRDÜNMÜ?

Mənə haqqdan, ədalətdən deyən dost,
Ədalətin var olduğun gördünmü?
Bir yol haqqın, ədalətin əliylə
Qara zülmün boğulduğun gördünmü?

Haqq, ədalət, qanun-qayda quru söz,
Kimə yarar, kimi yaxar dirigöz,
İstər soruş, istər dirə min də göz,
Gözün haqqdan tox olduğun gördünmü?

Qanun-qayda bir hörümçək torudu,
Arı yırtdı, milçək düşdü, qurudu,
Kim güclüdü, kimin qolu zorludu,
Məhkum olub, sorulduğun gördünmü?

Kimi kimin çırağını söndürər,
Kim qovular, kimi tutar, öldürər,
Qanun-qayda hey qovanı güldürər,
Qovulanın uğunduğun gördünmü?

Zaman olmaz nə mən, nə sən tərəfdə,
Yol tutulmaz haqsız gözən tərəfdə,
Qanun-qayda, hökm əzən tərəfdə,
Əzilənin ovunduğun gördünmü?

P.S. Çovanyolinin "Spartak" romanında
oxuyuruq: "Höküm dediyin hörümçək to-
rudur. Cansız, kiçik həşəratlar düşər,
quruyar, məhv olar. Eşşəkərisinə onu
yırtar, çıxıb gedər".

NƏ DEYİM - I

Bir gül sevdim, dəli deyib, güldülər,
Eşqə düşüb, solmağıma nə deyim?
Ürəkləri görüb daşdan, dəmirdən,
Bulud olub, dolmağıma nə deyim?

Kim can verər, kimi qıyar canlara,
Əl üzülər, qol da düşər yanlara,
Baxıb nəhaq ölümlərə, qanlara,
Görən, insan olmağıma nə deyim?

Kim sənətə, kim meyl edər sərvətə,
Biri düşər, biri düşməz zillətə,
Şorla loru görüb eyni qiymətə,
Hələ, nəfəs almağıma nə deyim?

Kim azına, kim güvənər çoxuna,
Kim qoluna, kimi də boy-buxuna,
İçiləndə şəhidlərin ruhuna,
Ölməyib də, qalmağıma nə deyim?

Məzahir der, olsun sənin agahın,
Hökmü keçməz mənə zülmün, nə şahın,
Görüb anı, zamanıdı möddahın,
Şəstlə qələm çalmağıma nə deyim?

NƏ DEYİM - 2

Bir görəli, mənə-məndən soran kəs,
Nə eləyəm, nə beləyəm, nə deyim?
Doğulandan kor fələyin ölidə,
Həmi unam, həm eləyəm, nə deyim?!

Nə mənəsi, sozalan bir umudun?
İstər sevin, istər atın, unudun,
Həmi balta, həmi meşə, həm odun,
Həm odunçu, həm şələyəm, nə deyim?!

İstər dayan, istər haxla, ya ha qov,
Nə bir durmaz, nə dayanmaz qovhaqov,
Həmi kaman, həmi oxam, həmi ov,
Həmi ovçu, həm tələyəm, nə deyim?!

Aralıdı baş-bədən də, əl-qol da,
Bir anlamaz, bir can deməz sağ, sol da,
Nə tükənməz, nə də bitməz bir yolda
Həmi Kərəm, həm tələyəm, nə deyim?!

Bu nə beldi, bu nə külüng, kürək də?
Ev uçuldu, nə qalmadı dirək də,
Məzahirəm, hələ də bu ürəkde
Min-bir arzu, min diləyəm, nə deyim?!

YOXUNDU

Bu meydanda gəl əlinə alma saz,
Nə ətrin, nə şirin dilin yoxundu!
Könüllər oxşayıb, gözlər güldürən
Xoş avazın, bəmin, zilin yoxundu!

Olammazsan nə Ələsgər, nə Alı,
Edəmməzsən vəsf güntü, hilalı,
Toxumağa yaz andıran bir xalı
Nə naxışın, nə düz milin yoxundu!

Yaşamısan yarıcı dik, yarı yan,
Varam deməz hər qartalan, qarıyan,
Bu millətə, el-obaya yarıyan
Nə bir günün, ayın, ilin yoxundu!

Yaman olar, söz köhnələ, qartlaşa,
Üz çevirə, dilin dilə yadlaşa,
Tər söz deyib, qoxlatmağa yurddaşa
Nə çiçəyin, nə də gülün yoxundu!

Məzahirə nədi bu bənd, bu bərə?
Mənəm ətrin bəxş eləyəm ənbərə,
Boynunu bük, sazını da sal yərə,
Sözədə himin, nə özülün yoxundu!

MƏN - 1

Durun!.. Nolar, bir Allahu seversiz,
Dəyməyin!.. Dəyməyin, divanəyəm mən!
Dağlanıbdı nə var içim, çölüm də,
Görün də necə bir viranəyəm mən?!

Nə bilməsən, adı nədi peşəmin,
Nə görməsən nişanəsin nəşəmin,
Alovuna vurulduğum bir qoxmın
Yaxıb, kül etdiyi pərvanəyəm mən!

Göz yaşımın qabağında dürt nədi?
Anlamasan, nə bilməsən sirr nədi?
Od istəsən, gəl al məndən, bir nədi,
Yüz ömür sönməyən zəbanəyəm mən!

Vərəqləsin, kimlər mənə oxusun?
Kim oxusa, yadırgayar yuxusun,
Gülün gözlərində solma qoxusu,
Bülbülün dilində fəğanəyəm mən!

Bu zamanda olan varmı tən mənə?
Olammadı bir zəmidə dən mənə,
Allah, etdi qarğalar da tən mənə,
Nə olsun, sözləri rəvanəyəm mən?

TANRIM, SƏN O MƏNİ ÖZÜMƏ QAYTAR

Küküryərdim at belində, ər idim,
Misri qılınc əllərimdə nərd idim,
Büdrədi at, sındı qılınc, gərildim...
Qalxmağa gücümü dizimə qaytar,
Tanrım, Sən o mənə özümə qaytar!

Bir atəşdim, kül içində qor oldum,
Mil çəkildi gözlərimə, kor oldum,
Yeri, göyü səsləməkdən yoruldum...
Görməyə işığın gözümü qaytar,
Tanrım, Sən o mənə özümə qaytar!

Mən Attila, mən Meteyə oğuldum,
Daş dibində, Qurdla birgə doğuldum,
Tənhalandım, öz içimdə boğuldum...
O çağa, oduma, közümə qaytar,
Tanrım, Sən o mənə özümə qaytar!

İldırdımdı, bir şimşəkdim, çaxardım,
Xor baxanı yandırardım, yaxardım,
Qartal olub, zirvələrdən baxardım...
O dağa, o daşa, izimə qaytar,
Tanrım, Sən o mənə özümə qaytar!

Bülbül idim, aralandım bağrımdan,
Yandı bağrım həsrət, hicran dağından,
Sazım, sözüm qaldı Qarabağımda...
O bağa, o saza, sözümə qaytar,
Tanrım, Sən o mənə özümə qaytar!

ƏLVİDA - 1

Bilinməyən nə əvvəli, nə sonu
Misallara, məsəllərə əlvیدا!
Yel olub da əqidədə, imanda
Hara gəldi, əsənlərə əlvیدا!

Dünya, al da nə vermison çoxunu,
İstəmirəm nə varını, yoxunu,
Alıb ələ şeşpörünü, oxunu,
Haqq yolunu kəsənlərə əlvیدا!

Bu oyunda kim uduzan, kim udan,
Bir an durmaz nə uduzan, nə udan,
Həsən yolun, Hüseyn yolun unudan
Həsənlərə, Hüseynlərə əlvیدا!

Yaman bu ki, uça, ala dağ yara,
Ər də o ki, Fərhad ola, dağ yara,
Uyub yada, uyub sara, əğyara,
Öz yarından küsənlərə əlvیدا!

Məzahir der, o gördüyün deyiləm,
Ki ov olam, ovlantıbn yeçiləm,
Aslan deyil, çar-çaqqala deyilən
"Sağ ol"lara, "əhsən"lərə əlvیدا!

ƏLVİDA - 2

Gəldi yelin nə əsimi,
Duydum ölüm nəfəsini,
Unut mənə həvəsini,
Günəş, Uldız, Ay, əlvیدا!

Bu nə toydu, bu nə oyun?
Düşdüm, oldum oyum-oyum,
Göz yaşıyla yar, qolboyun
Axıb gedən çay, əlvیدا!

Bu yol görüb məni naşı,
Mın dərd verdi, dedi daşı,
Dəli gözən dağı-daşı
Ay səs-səda, hay, əlvیدا!

Fərəhim, şənim olmadı,
Gülüm, gülşənim olmadı,
Başa düşənim olmadı,
Olanım ah-vay, əlvیدا!

Döğdun, ağ süd əmdirmədin,
Bir güldürüb, dindirmədin,
Məzahiri bəyənəmədin,
Fani dünya, day, əlvیدا!

ŞƏR KEÇƏN YOLLARDA

Şər keçən yollarda üzün şən olmaz,
Şər keçən yollarda gedəno yazıq!
Şərə düşün dağın-daşın fəryadın
Duyub da şəkk-şübhə edəno yazıq!

Şər keçən yollarda sular quruyar,
Çöllər od bələnər, çiçəklər solar.
Şərin heybətindən, şərin zəhmindən
Dev ürəyi oyum-oyum oyular!

Şər keçən yollarda min-min çar-çayan,
Əqrəblər dolanar, ilanlar gəzər.
Şər keçən yollarda mərhəmət deyil,
Ürəklər göynədən tikanlar gəzər...

Şər keçən yollarda qarlar əriməz,
Şər keçən yolların üzü qaradı.
Şər keçən yollardan bir yol keçənin
Həm gecəsi, həm gündüzü qaradı.

Şər keçən yollarda dünya qaranlıq,
Çaqqallar səslənər, itlər ulayar.
Şər keçən yollarda aslanlar deyil,
Səs salar, tülkülər meydan sulayar!

Şər keçən yollardan keçənə vayıdı,
Çinarlar gövrələr, dönər qozbelə.
Şər elə yandırar, elə qovurar,
Alışdırmaz yüz il qala, duz belə!..

...Necə zalım, necə qansız, amansız!
Əl durdurmaz, nə də ki şər yorulmaz.
Nə şərə düş, nə şər düşün yolu keç,
Şər keçən yolların Tanrısı olmaz!

O CÜR QALAYDIQ

Kaş, elə o cürə qalaydın, gülüm -
Dodaqda təbəssüm, gözə də fərəh, şən...
Başına nə duman, çən qonmayaydı,
Solmayaydı yollarında nə gülşən!

Qonmayaydı başına nə duman, çən,
Çəkməyaydı dil-dodağın bir ah da!
İtməyaydı tərəvətin, nə ətrin,
Yazmayaydı bu yazını Allah da!

Dodaqda təbəssüm, gözə də fərəh, şən,
Olaydın qönçə-ter gül budağında!
Xəzən görüb, tökməyaydı yarpağın
Kolun-kolağatın, nə budağın da!

Olaydın qönçə-tər gül budağında,
Solub-solmayaydı nə bənizin də!
Üzəydin qəlbini min arzu-istək
Sevinc dənizində, şən dənizində!

Çəkməyəydi dil-dodağın bir ah da,
Qonmayaydı gözlərinə damla yaş!
Qurşaq tutub, bu dünyayla savaşıda
Həmişə xeyrinə bitəydi savaşı!

Solub-solmayaydı kaş, o bənizin,
Baxıb da güzgüyə, sıxılmayaydın!
Anıb bir-birindən o xoş günləri,
Od yeyib, od içib, yaxılmayaydın!

Qonmayaydı gözlərinə damla yaş,
Sən mənə, mən sənə o cür dalaydıq!
Verib ömrümüzden qalan günləri,
Nə ola, ölməncə o cür qalaydıq!..

VƏTƏN MƏKKƏ YERİDİ

Olub, kimi Rəbbinə,
Kim güvənər cəbrinə.
Yaşa ömrün boyunca
Bürünüb öz səbrinə!

Sadə dolan, həmi ol
Alnıaçıq, üzüağ.
Çox olubdu uçulub,
Dönüb, olub düzən dağ.

Düz ol, əyri olmasın
Nə tərəzin, nə əlin.
El-obaya, Vətənə
Yarasın hər əməlin!

Vətən dara düşəndə
Oğul olan sınaq.
Kimi namərd, naxələf,
Kimi də mərd sanaraq!

Vətən həm din, həm iman,
Vətən Məkkə yeridi.
Vətən üçün can verib,
Şəhid olan diridi!

Vətən namus, qeyrət, ar,
Vətən ana-bacidi.
Vətən bir vətəndaşın
Vətəndaşlıq tacidi!

Sipər olub Vətənə
Qoyma yaxın yağını.
Əsir olan, əridər
Ürəyinin yağını.

Vətən mənə, həm sənə
Babalardan əmanət!
Ölümdən min yamandı
Vətəninə xəyanət!

Oxu, öyrən dilini,
Tarixi var hər daşın.
Aralanıb, yadlaşıb,
Pozulmasın yaddaşın!

Torpağının, daşının
Qədrin bil hər yaşında.
Yeri olsun Vətənin
Ürəyinin başında!

BARIŞMADIQ

Göylər belə geniş ikon,
Gülüm, nədən quş olmadıq?
Uçub, qucub səmaları,
Vüsaldan bihüş olmadıq!

Bu gün varıq, sabah yoxuq,
Eşq(i)dən yox, qəmədən toxuq,
Bir kamandan çıxan oxduq,
Bir hədəfə tuş olmadıq!

Gül açmadıq bir yaz kimi,
Olduq şaxta, ayaz kimi,
Qovuşub, Kür-Araz kimi
Yuxuda da xoş olmadıq!

Uyduq bir naxələf sözə,
Aralandıq biz göz-gözə,
Dönmək üçün özümüzə
Dumalara qoşulmadıq!

Yondu günü, ili rəndə,
Soldu, saraldı gülşən də,
Yandı mən də, yandı sən də,
Bir alovda qarışmadıq!

Bir olmadı sözümlə də,
Həsət bitdi izimizdə,
Kor oldu cüt gözümüz də,
Kor inaddan ayrışmadıq!

Xəzan gəldi, vurdu bağı,
Silkələdi hər budağı,
Özümüzə olub yağı,
Axı, nədən barışmadıq?

DEMƏ

Şimşək çaxdı, göy gurladı,
Bulud ona güldü, demə!
Bülbül yandı, inildədi,
Gülər olan güldü demə!

Bu nə eyham, nə töhmətdi,
Eşq Tanrıdan əmanətdi,
Od da, köz də məhəbbətdi,
Soyuyanda küldü demə!

Gözlərimdən yaş daşmayan,
Daşa-daşa ulaşmayan,
Leyli-Məcnun doluşmayan
Bu çöllərə çöldü, demə!

Dağ olmasın qışda qarşız,
Nəyə lazım bağ da barsız?
Göller olsa sonalarsız,
Nə üz, nə də göldü, demə!

Nə şirinsən sən, ey Vətən,
Sənə oldum şən, ey Vətən,
Bir gün ölsəm mən, ey Vətən,
Məzahirə öldü, demə!

DÜNYA ELƏ O DÜNYADI

Dünya elə o dünyadı,
Gələn, beş gün qalar, gedər!
Kim od olar, kimi də su,
Hərə bir ad alar, gedər!

Bir bilinməz, nədi bari,
Olmaz əhdi, nə ilqarı,
Kimin başdan aşar varı,
Kim ovcunu yalar, gedər!

Kim xan olar, kimi nöker,
Kim kefi, kim də hey tər töker,
Kim yaradar, qurar, tikər,
Kim dağıdar, talar, gedər!

Biləmməsən, nədi rəngi,
Gah yoldu, gah Ərəbzəngi,
Kimi olar su səhəngi,
Kim daşlara çalar, gedər!

Ay Məzahir, bu da nədi,
De, dil nədən inildədi?
Bu dünya bir gen səhnədi,
Hər kəs bir cür dalar, gedər!

ARA MƏNİ

Bu alnımda olan yazı
Yetirmədi yara məni!
Ürək yandı, dil inlədi,
İncitdi bu yara məni!

Bir hey çəkdim çilə, azar,
Döndüm, oldum bülbülü-zar,
Bu ayrılıq, bu intizar
Etdi para-para məni!

Bir olmadı nə həyanım,
Oxşayanım, nə duyanım,
Ayım, günüm, olan anım
Çəkdi min yol dara məni!

Məcnun gəzən, məni tanı,
Nə gün gördüm, nə da danı,
Dayanmadı yaram qanı,
Təbib vartını, sara məni!

Hanı məntək görün zülüm?
Çıxdı diri-diri kültüm,
O dünyada barı, gülüm,
Ara məni, ara məni!

İNANDIR

Tanrım, mənə inandır -
İnandır ki, insanam!
Bəlkə, onda özümdən
Nə utanam, usanam!

Tanrım, mənə inandır -
Haqq nazilər, üzülmə!
Nakəslərin, pislərin
Yoluna gül düzülmə!

Tanrım, mənə inandır -
Mərd namərdə basılmaz!
Şairlər haqq söyləyən,
Haqq dilindən asılmaz!

Tanrım, mənə inandır -
Ki, ağlayan göz güler!
Qupqurucu bulağa,
Arxa yenə su gələr!

Tanrım, mənə inandır -
Bağlı qapı açılar!
Bir yetimin üzünə,
Gözünə nur saçılar!

Tanrım, mənə inandır-
Dağlar uçub, laxlamaz!
Dəvələr də ulağın
Quyruğuna bağlanmaz!..

...Vallah, hələ, hələ də
Bu olan baş dumandır!
Haqqın doğruluğuna,
Tanrım, mənə inandır!

MƏN - 2

Həm bağ-bağça, həmi gülü,
Gül üstündə arıyam mən!
Bulaq gözü, suyun özü,
Həm dağ, həm dağ qarıyam mən!

Həmi zaman, zaman anı,
Dünən, bu gün, sabah danı,
Boz qartalın canı, qanı,
Həm bülbül, həm zarıyam mən!

Bir dad məni, necə dadlı?
Həm od atlı, od inadlı!
Leyli adlı, Şirin adlı
Olanların yarıyam mən!

Sirdaşıyam donanların,
Qardaşıyam yananların,
Arif olub, qananların
Sərvətiyəm, varıyam mən!

Ey yan keçən, bir dur, dayan,
Bir sor-soruş, bir ol həyan,
Səs-sorağın el duymayan,
Söz mülkünün bəriyam mən!

HARALIYAM

Ey kəs, sorma halımı,
Yaralıyam, yaralı!
Gülşənimdən, gülümdən
Arlıyam, aralı!

Yaş dayanmaz gözümdə,
Kim olar mən dözümdə?
Vallah, özüm-özümdən
Fəralıyam, fəralı!

Dolanıban dağ-düzü,
Bir görmədim gün üzü,
Gör, nə günü-gündüzü
Qaralıyam, qaralı?!

Bu qabar nə qabarı,
Nə dərdi, nə qubarı?
Allah, özün de barı,
Haralıyam, haralı!

BİLİRƏM Kİ...

Bilərəm ki, dönməyəcək gəncliyim,
Bilərəm ki, bu boş xəyal, xoş istək.
Yenə də içimdə ümid, bir həvəs,
Onu səsləyirəm gecə sübhədək!

Bu necə arzudu, necə həvəsdü?
Nə xal düşməz, nə saralmaz, nə solmaz.
Çapar xəyal dünyasında atını,
Bu vüsala təxti-rəvan qurulmaz.

Gecə də, gündüz də, yuxularda da
Düşərəm hey gül qoxlamaq eşqinə.
Elə bil ki, anlayaram yenicə,
Sevgi nədi, məhəbbət nə, eşq(i) nə?

Yaşayaram gül qoxlamaq eşqinə,
O gülü üzməyə qolda güc olmaz.
Unudaram səhəng dəyib daşlara,
Tökülən suyu da yenmə dolmaz.

Bir gülü üzməyə qolda güc olmaz,
Həvəs gözə qalar, gül də budaqda.
Süzər də mənayla, dərin baxışla,
Qəşş ələyər, gülər gül də, budaq da.

Həvəs gözə qalar, gül də budaqda,
Ürəyin alovu, odu soyumaz!
Bu necə arzudu, bu necə istək,
Nə səngiməz, nə göz yummaz, uyumaz?..

...Yağdırar başıma göylər öz qarın,
İtər rahatlığım, itər dincliyim.
İçimdə bir ümid olsa da, Allah,
Bilərəm ki, dönməyəcək gəncliyim!

BƏNZƏMƏZ

Bir dünyam var, salammasan cənginə,
Biləmməsən təmi nədi, rəngi nə?
Nə dodaq büz, nə tərə baxma sən mənə,
Mənim dünyam, səninkinə bənzəməz!

Ocağımız bir qov ilə alışmaz,
İlduzumuz bir-birilə bərişmaz,
Uldosən də, yollarımız qovuşmaz,
Mənim dünyam səninkinə bənzəməz!

Öz qışım, payızım, öz yay-yazım var,
Öz səsim, öz tərzim, öz avazım var,
Dənizimdə çəkəmməsen sən avar,
Mənim dünyanın səninkinə bənzəməz!

Sən mənim, mən sənənin dilin bilmərik,
Sən mənə, mən sənə tərfə gəlmərik,
Sən mənə, mən sənə olmayaq şərik,
Sənənin dünyanın səninkinə bənzəməz!

Yerim də, göyüm də bir özgə cürdü,
Anlamazsan, biləmməsen, nə türdü,
Çoxu gördü, görcək köksün ötürdü,
Mənim dünyam səninkinə bənzəməz!

Ayrı cürdü havam, qarım, yağışım,
Ayrı cürdü umu-küsüm, bərişim,
Məhəbbətdi, sevgidi hər qarışım,
Mənim dünyam səninkinə bənzəməz!

Bir gözün aç, oyan bu xam yuxundan,
Yoğrulmaıq, yapılmaıq bir undan,
Fırlanıbdı, çıxıbdı öz oxundan
Mənim dünyam səninkinə bənzəməz!

ALLAH, MƏNİ AL QÜRBƏTİN ƏLİNDƏN

Mın yıxıldım, min uçuldum, quruldu,
Mın bulandım, min lilləndim, duruldum,
Dağla-daşla danışmaqdan yoruldu,
Həsət yükün yerə qoyub belimdən,
Allah, məni al qürbətindən!

Özgürəmmi, sürgünəmmi, bilmirəm,
Nöqtəyəmmi, vergüləmmi, bilmirəm,
Odam, közəm, ya küləmmi, bilmirəm,
Aralayıb külümü də közümdən,
Allah, məni al qürbətindən!

Qabarlandı dil-dodaq da ağrıdan,
Ürək yandı min cür səssiz çağrıdan,
Nə zamandı gözüyaşlı, bağrıqan
Bülbül olub, aralıyam gülümdən,
Allah, məni al qürbətindən!

Kimlər mənə zülm eylədi, yetmədi,
Gün-gün artdı bu zülmümlər, bitmədi,
Aralıqda bəriş gülü bitmədi,
Divan qurub, hesab sorub zülmümdən,
Allah, məni al qürbətindən!

Nisgilliyəm, el-obada gözüm var,
Mənsizləyən yovşanlara sözümlər var,
Dağda-daşda yol getməyə dözümlər var,
Nolar, bəriş, bir gün əvvəl ölümdən,
Allah, məni al qürbətindən!

DƏYMƏZ GÖZ YAŞLARIMA

Dəyməzsən!..
Dəyməzsən göz yaşlarıma, dəyməzsən!
Bu, sən məktub, sən vida...
Bir butanın üstündə qönçəsi gül açmayan,
Rayihəsi, qoxusu hələ ətir saçmayan,
Qanadlanıb uçmayan, səmaları qucmayan
eşqimizə əlvida!
Bundan belə, unudub kədərimi, qəmimi,
Silib gözlərimin nəmini,
Ürəyimin yerinə soyuq, bumbuz, qapqara
daş bağlayacağam.
Büküb qara kəfənə, quylayıb eşqimizi,
Nə ağlayıb, sızlayıb, nə də ki...
Nə də ki, yas saxlayacağam.
Yaşayıb ürəksiz, duyğusuz, hissiz,
Dolaşacağam bu dünyanı vecsiz-vecsiz!..

Dəyməzsən!
Dəyməzsən göz yaşlarıma, dəyməzsən!
Bundan belə nə yellər,
Nə yağışlar, nə heyvanlar, nə quşlar
mənim dilimi bilməz.
Bundan belə çayları, dənizləri, gölləri,
Qışı, yayı, payızı, nə də zavallı yazı
mənim dilim dindirməz...
Bundan belə dilimi itlər, pişiklər yeyəcək...
Bundan belə dağlar-daşlar,
Otlar, güllər-çiçəklər: yazıq, laldı! - deyəcək.
Bundan belə ağlasam, mil çəkərəm gözümə!
Bundan belə Leyli, Şirin, nə Əsli,
Nə Şahsənəm, nə Gülgöz,
Nə də başqa filankəs
Bir də... Bir də edəmməz məni aşiq özünə...

Dəyməzsən!
Dəyməzsən göz yaşlarıma, dəyməzsən!
Bundan belə nə inləyib-sızlayıb,
Nə də zülüm-zülüm ağlayacağam.
Amma, göz yaşlarımla dolmuş çayları,
Dənizləri, gölləri min il,
Milyon il bundan sonraya saxlayacağam...
Onları Məcnun olanlara, Fərhad olanlara,
Kərəm olanlara göstərib,
Gözlərimi gözlərinə dikəcəyəm.
Və öləndə özümü kəfən əvəzi o çaylara,
O dənizlərə, o göllərə bükəcəyəm...

Dəyməzsən!
Dəyməzsən göz yaşlarıma, dəyməzsən!..
Bu, sən məktub, sən vida!
Bir butanın üstündə qönçəsi gül açmayan,
Rayihəsi, qoxusu hələ ətir saçmayan
eşqimizə əlvida!..